

Parohia „Înălțarea Domnului”

Str. Crinilor 45, Pașcani, jud. Iași
@ inaltareadomnului.pascani@gmail.com

Preot paroh: Marius Ionuț Tabarcea

+40 745 776 456

Bucurați-vă!

„Bucurați-vă în nădejde; în suferință fiți răbdători; la rugăciune stăruți.” (Romani 12, 12)

Anul III • Nr. 29 (77) • 14 octombrie 2022

Publicație editată și distribuită gratuit de Parohia „Înălțarea Domnului” Pașcani, Protopopiatul Pașcani

Calea spre mântuire

Să cinstim și să slăvim numele lui Hristos!

Sfântul Cuvios Paisie de la Neamț

In inima în care este cinstit, slăvit și cercetat numele lui Hristos, acolo locuiește Hristos. Iar acolo unde locuiește Hristos, acolo locuiește și Tatăl. Și acolo unde locuiesc Tatăl și Fiul, acolo Se odihnește și Duhul Sfânt. Deoarece Sfânta Treime este nedespărțită și de o ființă. Unde sălășluiește și odihnește Sfânta Treime, de acolo izvorăsc izvoare de apă vie, adică înțelesurile duhovnicești și șuvoaiele înțelepciunii.”

Este bine să știm

Sfintele moaște sunt dovezi vizibile și de netăgăduit despre lucrarea harului divin

Arhimandritul Ioachim Pârvulescu

Sfinții prin trăirea lor duhovnicească, prin viața lor trăită în spiritul Evangheliei, au reușit să spiritualizeze sufletul dar și trupul omenesc, pe care l-au curățit, cu ajutorul Mântuitorului Hristos, de toate impuritățile morale, dându-i curăția și nevinovăția de la început.

Urmările binefăcătoare ale acestui mod de viață se pot vedea nu numai în timpul vieții sfinților, ci și după moartea lor prin păstrarea nealterată a rămășițelor lor pământești, adică în sfintele lor moaște. Sfintele moaște sunt dovezi vizibile și de netăgăduit despre lucrarea harului divin, căci numai datorită harului dumnezeiesc se realizează această minune și nu factorilor naturali sau intervenției oamenilor. În nicio altă credință sau religie nu există așa ceva, căci numai în creștinism există harul divin și energia dumnezeiască necreată care ne îndumnezeiește.

Aici se vede adevărul și **puterea harului divin**; aici se vede credința celor ce iubesc pe Hristos; aici se vede că singur Mântuitorul Hristos este cel care are această putere de a spiritualiza trupurile. Tot cel ce crede în Hristos și trăiește în toată profunzimea ei credința creștină, acela are această posibilitate și acest mare privilegiu. Toți oamenii suntem chemați de Hristos spre a ne împărtăși de El, spre a deveni sfinți.

Sfinții sunt foarte mulți, însă neputrezirea trupurilor o au doar numai unii dintre ei. Aici sunt **tainele lui Dumnezeu** care ne depășesc pe noi.

Dumnezeu a creat trupul omului ca să fie nemuritor. Omul a păcătuit, a pierdut nemurirea trupului, a pierdut starea lui firească și a rămas în starea nefirească să-i putrezească trupul, să i se descompună în pământul din care a fost luat. Această stare nefirească în care se găsește omul socotită firească, dar el se înșală.

Sfinții care au dobândit acest mare dar de la Dumnezeu, de a nu le putrezi trupurile, au dobândit prin aceasta starea firească pe care omul a avut-o în starea originară. Prin trupurile lor neputrezite preînchipuiesc trupurile noastre după Învierea cea de apoi, când vom învia cu aceleași trupuri cu care am trăit, însă spiritualizate. (Sursa: *Doxologia.ro*)

Pe urmele sfinților

Sfânta Cuvioasa Parascheva de la Iași și Sfântul Cuvios Paisie de la Neamț. Elemente distincte și comune

Pr. Prof. Dr. Ion Vicovan | Doxologia.ro

Cu darul lui Dumnezeu, sărbătoarea Sfintei Cuvioase Parascheva din anul mântuirii 2022, în cel de-al 381-lea de când Sfintele sale moaște ocrotesc orașul Iași și „țara aceasta” (Condacul al 10-lea), ea fiind „luminătoarea casnică a Moldovei” (Icosul al 12-lea), este sporită de aducerea moaștelor Sfântului Paisie cel Mare (Velicovschi) de la Neamț, de la nașterea căruia se împlinesc trei secole (1722).

Sfânta Cuvioasa Parascheva de la Iași și Sfântul Cuvios Paisie de la Neamț. Elemente distincte și comune

Pr. Prof. Dr. Ion Vicovan | Doxologia.ro

Pe urmele sfinților

Foto: Ziarul Lumina

Aducerea la marea sărbătoare a Iașilor, Sfânta Cuvioasa Parascheva, a moaștelor altor sfinți, devenită binecuvântată și de folos tradiție, se datorează Preafericitului Părinte Patriarh Daniel din vremea în care păstorit Biserica lui Hristos din Moldova în calitate de mitropolit. După mulțimea de moaște ale unor sfinți sau relicve sfinte aduse la Iași de ziua Sfinței, începând cu fragmentul din lemnul Sfinței Cruci de la Mănăstirea Xiropotamu din Grecia (1992), apoi cu moaștele Sfântului Andrei, Întâiul Chemat, Apostolul și Ocrotitorul României (tot din Grecia, în 1996), în anul de grație 2022 Înaltpreasfințitul Părintele Teofan, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei, a rânduit aducerea moaștelor Sfântului Cuvios Paisie de la Neamț.

Aceasta, pe de o parte pentru a cinși după cuviniță doi mari cuvioși rugători ce ocrotesc Moldova și nu numai, iar pe de alta de a binecuvânta pelerinii în „anul omagial al rugăciunii în viața Bisericii și a creștinului” și, de asemenea, de a arăta la modul cel mai concret valoarea neprețuită a rugăciunii atât în viața Bisericii, cât și a creștinului, ea conducând spre sfințenie.

Despre viața și lucrarea lor, ca și despre „binefacerile Sfintei Parascheva” s-a vorbit și s-a scris mult.

Elementele distincte

Sfânta Parascheva a trăit la începutul secolului al XI-lea, Sfântul Paisie șapte secole mai târziu (în cel de-al XVIII-lea);

Sfânta Parascheva s-a născut într-o familie cu puțini membri, având doar doi copii, ea și fratele ei, Eftimie, care, călugărindu-se, a devenit episcop de Madite, Sfântul Paisie a văzut lumina zilei într-o familie numeroasă, cu doisprezece copii, el fiind al 11-lea din cei 12 ai familiei;

Sfânta Parascheva nu a urmat nici o școală, nu a avut știință de carte, singurele ei surse de educație fiind propria familie, „biserica mică”, și familia mare, Biserica, pe care a frecventat-o din pruncie, participând la slujbe cu multă „luare aminte”. Sfântul Paisie a beneficiat de o educație temeinică, frecventând primul ciclul de studii (de 4 ani) al celebrei Academii Movilene, apoi a continuat cu învățarea limbii grecești în vederea cunoașterii și traducerii operelor Sfinților Părinți, cu predilecție a celor isihaiști;

Sfânta Parascheva, după pelerinajul și viețuirea în mai multe zone (Heraclea Pontului și pustiiul Iordanului), revine, prin Constantinopol, în localitatea natală, unde a viețuit până la sfârșitul vieții pământești (aproximativ încă doi ani) în smerenie adâncă, necunoscută sau nerecunoscută de nimeni. Deși și-a petrecut ultima parte a vieții în locul natal, ea s-a mutat la Domnul sau și-a dat obștescul sfârșit ca o străină. Sfântul Paisie, însă, a devenit foarte cunoscut și apreciat, căutat și urmat de „mulțime multă” de monahi. A ajuns un mare „stareț” sau „gheronda”, în sensul de părinte și îndrumător duhovnicesc;

Sfânta Parascheva a avut o viață destul de scurtă, aproximativ

27 de ani, în timp ce Sfântul Paisie s-a bucurat de o vârstă frumoasă, vârsta psalmistului, 72 de ani;

Sfânta Parascheva a fost recunoscută prin viața ei aleasă și curată, ascetică și de rugăciune, de sfințenie cu alte cuvinte, și canonizată la scurtă vreme de către Patriarhia ecumenică, într-o perioadă necunoscută, Sfântul Paisie a fost canonizat de Biserica Ortodoxă Rusă în anul serbării mileniului de creștinism, în 1988, la 194 de ani de la adormirea sa întru Domnul);

Sfintele moaște ale Cuvioasei Parascheva au fost descoperite în chip minunat și au fost așezate, rând pe rând, în importante centre ale lumii ortodoxe (Epivat, Târnovo, Vidin, Belgrad, Constantinopol și Iași), moaștele Sfântului Paisie au fost scoase la lumină în urma săpăturilor efectuate special în acest scop, ele fiind așezate spre cinstire în biserica mănăstirii care i-a dat și numele, lavra Neamțului.

Elementele comune

Sfânta Parascheva s-a născut într-o familie de buni creștini, ea având singurul frate slujitor al Bisericii, în calitate de episcop. La fel și Sfântul Paisie, a avut mai multe rude care au slujit Biserica atât ca monahi, cât și ca preoți sau protopopi;

Sfânta Parascheva, ca și Sfântul Paisie au frecventat de mici biserica, participând cu toată evlavia și luarea aminte la slujbele oficiale, în mod deosebit la Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie;

Sfânta Parascheva, dar și Sfântul Paisie au deprins din cea mai fragedă vârstă rugăciunea și postul, au citit Ceaslovul și Psaltirea, Sfânta Scriptură și Sfinții Părinți;

Sfânta Parascheva și Sfântul Paisie au avut din tinerețe o puternică chemare spre viața monahală, amândoi luând „chipul ingeresc”, devenind monahi, intrând în ceata „preacuvioșilor și de Dumnezeu purtători Părinți ai noștri”;

Sfânta Parascheva și Sfântul Paisie au dus o viață ascetică, cu post aspru, plină de nevoițe, făcând fapte de milostenie, de iubire a aproapelui și, în mod deosebit, au practicat rugăciunea, curățindu-și astfel inima;

Mai presus de toate, atât Sfânta Parascheva, cât și Sfântul Paisie au avut ca model pe Mântuitorul, „bărbatul desăvârșit” (Efes. 4,13), Care „ieri, astăzi și în veci, este Același” (Evrei 13,8) și s-au împărtășit de Același Duh Sfânt.

Ca o **concluzie**, deși cei doi sfinți au trăit în epoci și zone diferite, cu toate că s-au născut în familii diferite și au fost de gen diferit, s-au nevoit în așezăminte monahale diferite și altele, au avut în comun trăirea, Biserica și Dumnezeu.

Așa înțelegem cum oamenii duhovnicești în general și sfinții în special, indiferent de timpul și locul unde s-au născut, pentru că au trăit în același Duh, în Duhul lui Dumnezeu, Acesta i-a ajutat să devină una sau la fel „după chip” și să ajungă la „asemănarea cu El”.